

انسان باب ۷ رومیان کیست؟

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: رومیان باب ۷.

آیه حفظی: « ما اکنون از قید شریعت آزاد شده‌ایم زیرا نسبت به آنچه که ما را در بردگی نگاه می‌داشت، مرده‌ایم تا به طور تازه‌ای یعنی به وسیله روح‌القدس خدا را خدمت کنیم، نه مانند گذشته که از قوانین نوشته شده اطاعت می‌کردیم. » (رومیان باب ۷ آیه ۶).

تعداد کمی از فصول کتاب مقدس بحث و جدل ایجاد کرده ولی هیچیک به اندازه باب ۷ رومیان نبوده است. در خصوص مسایل بغرنج، کتاب مقدس تفسیری ادونتیست های روز هفتم چنین می گوید: «معنا و تفسیر [رومیان باب ۷ آیات ۱۴ تا ۲۵] یکی از مباحثه ای ترین موضوعات این رساله بوده است. مسائل اصلی این بوده اند که آیا شرح اینچنینی از نزاع شدید در باب علم اخلاق می توانست ارتباطی با زندگی خود نویسنده رساله داشته باشد و اگر چنین است، آیا این بخش از نگاهش به تجربه شخصی پولس در قبل یا بعد از تغییر کیش وی اشاره می کند. اینکه پولس از جهاد بر ضد گناه سخن می گوید، از ساده ترین مفهوم سخنانش آشکار می شود (رومیان باب ۷ آیات ۷ تا ۱۱). الن جی وایت، از مرجع زیر: [Ellen G. White, *Steps to Christ*, p. 19; Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 475.]

مطمئناً این مطلب نیز درست است که او جهادی را تشریح می کند که کم و بیش توسط همه افرادی که با آن روبرو شده اند و نسبت به مطالبات روحانی شریعت مقدس خدا آگاه شدند، تجربه شده است.» - از مرجع زیر:

The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 553.

محققان کتاب مقدس در مورد اینکه آیا رومیان باب ۷ تجربه پولس در قبل یا بعد از ایمان آوردنش بود، اختلاف نظر دارند. صرف نظر از موضع افراد، چیزی که مهم است این

می باشد که عدالت عیسی ما را تحت پوشش خود در می آورد و اینکه ما با عدالت او در برابر خدا بی عیب هستیم، آن که وعده می دهد تا ما را تطهیر نماید، تا پیروزی بر گناه را به ما ارزانی دارد و ما را به «تصویر پسرش» تبدیل نماید (رومیان باب ۸ آیه ۲۹). اینها نکات بسیار مهمی هستند که ما باید در حالی که بدنال بشارت «انجیل ابدی» به «هر امت و قبیله و زبان و قوم» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶) هستیم، بدانیم و تجربه کنیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۵ نوامبر آماده شوید.

یکشنبه

۱۹ نوامبر

مرده نسبت به شریعت

رومیان باب ۷ آیات ۱ تا ۶ را بخوانید. پولس در اینجا برای نشان دادن ارتباط با مخاطبان خویش چه تصویری ارائه می دهد و به واسطه آن به چه نکاتی اشاره میکند؟

تصویر سازی پولس در رومیان باب ۷ آیات ۱ تا ۶ تا حدودی پیچیده است، اما یک تجزیه تحلیل دقیق از این آیات به ما کمک خواهد نمود تا استدلال وی را درک کنیم. پولس در چهار چوب کلی رساله اش، به نظام عبادت ایجاد شده بر روی کوی سینا می پرداخت؛ این مطلبی است که او اغلب از واژه شریعت تداعی می نمود. یهودیان در درک این واقعیت مشکل داشتند که این آداب و نظام عبادت تشریفاتی که توسط خدا به آنها داده شد می بایست با آمدن مسیح موعود پایان پذیرد. این چیزی است که پولس با آن سر کار دارد - ایمانداران یهودی تبار هنوز آماده رها کردن آنچه بخش بسیار مهم زندگیشان بود، نبودند. در اصل، تصویر سازی پولس اینگونه است: یک زن با یک مرد ازدواج کرده است. قانون تا زمانی که مرد زنده است، زن را به مرد متعهد و ملزم ساخته است. در طول زندگی آن مرد، آن زن نمی تواند به همسری مرد دیگری در آید. اما هنگامی که او بمیرد، آن زن از قید قانونی که او را به آن مرد متعهد می نمود، رها می شود (رومیان باب ۷ آیه ۳).

پولس چگونه تصویر سازی قانون ازدواج را در مورد نظام یهودیت بکار می برد؟ رومیان باب ۷ آیات ۴ و ۵.

همانگونه که مرگ شوهرش، زن را از تحکم او آزاد می کند، مرگ زندگی گذشته در جسم از طریق عیسی مسیح، یهودیان را از احکامی که انتظار می رفت مسیح موعود آن

را محقق کند، آزاد می شوند.

اکنون یهودیان برای «ازدواج مجدد» آزاد بودند. آنها دعوت شده بودند که با مسیح موعود قیام نموده ازدواج کنند و در نتیجه ثمره آن را به خدا بدهند. این تصویر سازی یکی دیگر از شیوه هایی بود که پولس برای متقاعد کردن یهودیان به اینکه آنها اکنون آزاد بودند که نظام کهن را رها کنند، بکار برد.

بار دیگر، با توجه به چیزهای دیگری که پولس و کتاب مقدس در مورد اطاعت از ده فرمان می گویند، این اثبات که پولس به این ایمانداران یهودی تبار می گفت که ده فرمان دیگر الزام آور نیستند، معنا ندارد. کسانی که از این آیات برای رساندن آن مفهوم استفاده می کنند - اینکه احکام اخلاقی منسوخ شده بودند - در واقع قصدشان رساندن آن مفهوم نمی باشد؛ چیزی که آنها واقعا می خواهند بگویند این است که تنها سبت روز هفتم از بین رفته است و نه سایر احکام. اینگونه تفسیر نمودن رومیان باب ۷ آیات ۴ و ۵ به عنوان آموزه هایی که می گویند فرمان چهارم منسوخ یا جایگزین یا با یکشنبه عوض شده است، به این صورت است که به این کلمات معنایی ببخشیم که هرگز مورد نظر نبوده است.

۲۰ نوامبر

دوشنبه

گناه و شریعت

اگر پولس در مورد کل نظام شریعت در سینا سخن می گوید، پس رومیان باب ۷ آیه ۷ چطور، که در آن او بطور خاص به یکی از ده فرمان اشاره می کند؟ آیا این موضعی را که در درس گذشته اشاره شد مبنی بر این که پولس در مورد منسوخ شدن ده فرمان سخن می گفت را تکذیب نمی کند؟ پاسخ «منفی» می باشد. ما باید بار دیگر به خاطر داشته باشیم که واژه شریعت برای پولس معنای نظام کامل معرفی شده بر روی کوه سینا را دارد، که احکام شامل احکام اخلاقی بود اما به آن محدود نمی شد. از این رو پولس می توانست از آن و همچنین هر بخش دیگری از نظام یهودیت به منظور رساندن منظور خویش، نقل قول کند. با این وجود هنگامی که این نظام با مرگ مسیح از بین رفت، شامل احکام اخلاقی که قبل از کوه سینا وجود داشتند و همچنین پس از جلجتا وجود داشتند، نمی شود.

رومیان باب ۷ آیات ۸ تا ۱۱ را بخوانید. پولس در اینجا درباره رابطه میان گناه و شریعت چه چیزی می گوید؟

خدا خود را برای یهودیان آشکار نمود و جزئیاتی را در باره اینکه چه چیزی درست و چه چیزی غلط است مطرح نمود از جمله در باب امور اخلاقی، مدنی، تشریفاتی و

بهداشت و سلامت. او همچنین جریمه های نقض احکام مختلف را نیز توضیح داد. تخلف از اراده آشکار شده خدا در اینجا به عنوان گناه تعریف شده است.

بنابراین، پولس توضیح می دهد او نمی توانست بداند بدون آگاهی که بواسطه «شریعت» می آمد، طمع یک گناه محسوب می شد. گناه، نقض اراده آشکار شده خداست و جایی که اراده آشکار شده ناشناخته باشد، هیچ آگاهی نسبت به گناه وجود ندارد. هنگامی که آن اراده آشکار شده برای یک فرد مشخص می شود، او متوجه می شود که گناه کار است و محکوم به مرگ می باشد. در این مفهوم، فرد می میرد.

در بحث پولس در اینجا و در بخش های دیگر، او سعی دارد پلی ایجاد نماید تا یهودی تباران را - که به «شریعت» احترام می گذارند - به دیدن مسیح به عنوان کامل کننده شریعت هدایت کند. او نشان می دهد که شریعت الزامی بود اما عملکردش محدود بود. شریعت قرار بود نیاز به نجات را نشان بدهد و هرگز قرار نبود که وسیله رسیدن به نجات باشد.

«پولس رسول در بازگو نمودن تجربه اش، حقیقتی مهم را در مورد شکل گرفتن ایمان ارائه می دهد. او می گوید، 'من از قبل بدون شریعت زنده می بودم' - او هیچ محکومیتی احساس نکرد؛ 'لکن چون حکم آمد، هنگامی که شریعت خدا وجدان او را برانگیخت، گناه زنده گشت و من مردم'. سپس او خود را یک گناهکار دید که توسط احکام الهی محکوم شده است. توجه کنید که این پولس بود که مُرد و نه شریعت.» - الن جی. وایت، از مرجع زیر: Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1076

شما در چه مفهومی در برابر شریعت «مردید»؟ چگونه در آن زمینه می توانید آنچه عیسی با دادن یک زندگی جدید به شما در خود، برایتان انجام داده است را درک کنید؟

۲۱ نوامبر

سه شنبه

شریعت مقدس است

رومیان باب ۷ آیه ۱۲ را بخوانید. ما این آیه را در زمینه آنچه پولس مطرح نموده است، چگونه درک می کنیم؟

از آنجایی که یهودیان به شریعت حرمت نشان می دادند، پولس به هر روش ممکن آن را تمجید می کند. شریعت برای آنچه انجام می دهد خوب است، اما نمی تواند کاری را که قرار نبوده انجام بدهد، یعنی نجات ما از گناه. ما برای آن به عیسی نیاز داریم

زیرا شریعت - چه کل نظام یهودیت یا احکام اخلاقی بطور خاص - نمی تواند نجات را به همراه داشته باشد. تنها عیسی و عدالت او که با ایمان به ما می رسد، می تواند ما را نجات دهد.

پولس برای شرایط «مرگ» خود چه کسی را سرزنش می کند و از چه چیزی دفاع می کند؟ چرا این تمایز مهم است؟ رومیان باب ۷ آیه ۱۳.

پولس در رومیان باب ۷ آیه ۱۳، «شریعت» را در بهترین مفهوم آن ارائه می دهد. او در نظر میگیرد تا گناه را سرزنش کند و نه شریعت را بخاطر وضعیت گناه آلود اسفناک خویش؛ یعنی، «هر قسم از هوی و هوس» [شهوت] (رومیان باب ۷ آیه ۸). شریعت خوب است زیرا معیار سلوک و هدایتگری خداست اما پولس به عنوان یک گناهکار در برابر آن محکوم می باشد.

چرا گناه در نشان دادن پولس به عنوان یک گناهکار خیلی بد، بسیار موفق بود؟ رومیان باب ۷ آیات ۱۴ و ۱۵.

نفسانیت همان جسمانیت است. از این رو پولس به عیسی مسیح نیاز داشت. تنها عیسی مسیح می توانست محکومیت را از بین ببرد (رومیان باب ۸ آیه ۱). تنها عیسی مسیح می توانست او را از اسارت گناه آزاد کند. پولس خود را به عنوان «فروخته شده تحت گناه» توصیف می کند. او برده گناه است. هیچ آزادی ندارد. نمی تواند کاری را که می خواهد انجام بدهد. او سعی می کند آنچه را که شریعت خوب به او می گوید، انجام دهد اما گناه به او این اجازه را نمی دهد. پولس با این تصویر سازی در تلاش بود به یهودی تباران، نیازشان را به مسیح موعود نشان دهد. او قبلاً اشاره کرده بود که پیروزی تنها تحت فیض امکان پذیر است (رومیان باب ۶ آیه ۱۴). این فکر مشابه در باب ۷ رومیان نیز مجدداً تأکید شده است. زندگی کردن تحت «شریعت» به معنی بردگی گناه، یک ارباب بی رحم می باشد.

تجربه شما از بردگی گناه چه بوده است؟ آیا تا به حال تلاش نموده اید تا با گناه بازی کنید، فکر کنید که می توانید به میل خود آن را تحت کنترلتان در آورید، اما در نهایت خود را تحت سلطه اربابی شریر و بی رحم بیابید؟ به واقعیت خوش آمدید! پس چرا باید خود را تسلیم عیسی کنید و روزانه در تزکیه نفس بکوشید؟

انسان باب ۷ رومیان

«وقتی کاری می‌کنم که نمی‌خواهم بکنم، این نشان می‌دهد که من با حقانیت شریعت موافقم. پس در واقع من آن کسی که این کار را انجام می‌دهم نیستم؛ بلکه این گناه است که در من به سر می‌برد.» (رومیان باب ۷ آیات ۱۶ و ۱۷). چه کشمکشی در اینجا ارائه شده است؟

روح القدس با استفاده از شریعت به عنوان یک آینه، فرد را محکوم می‌سازد که با انجام ندادن الزامات شریعت، خدا را می‌رنجاند. گناهکار از طریق تلاش برای انجام خواسته‌ها، نشان می‌دهد که با خوب بودن شریعت موافق است.

پولس کدام یک از نکاتی را که قبلاً بیان نموده بود را برای تأکید تکرار کرد؟ رومیان باب ۷ آیات ۱۸ تا ۲۰.

روح القدس برای نشان دادن نیاز فرد به مسیح، اغلب او را از کانال تجربه «عهد قدیم» هدایت می‌کند. الن جی. وایت تجربه بنی اسرائیل را اینگونه توصیف می‌کند: «مردم، گناهکاری قلب‌های خود و این موضوع را که بدون مسیح، نگاه داشتن شریعت خدا برایشان غیر ممکن بود را درک نکردند؛ و آنها بی‌درنگ وارد عهد با خدا شدند. آنها که احساس نمودند قادر به ایجاد عدالت خود هستند اعلام نمودند، هر آنچه خداوند گفته است، خواهیم کرد و گوش خواهیم گرفت' خروج باب ۲۴ آیه ۷... تنها پس از چند هفته آنها عهد خود را با خدا شکستند و برای عبادت بت‌ها کمر خم نمودند. آنها نمی‌توانستند از طریق عهدی که شکسته بودند، امید به لطف خدا داشته باشند؛ و اکنون، آنها که گناهکاری و نیاز خود به بخشش را می‌دیدند، نیازشان به نجات دهنده آشکار شده در عهد ابراهیمی را احساس نمودند.» - الن جی. وایت، برگرفته شده از مرجع زیر: *Patriarchs and Prophets*, pp. 371, 372.

متأسفانه، بسیاری از مسیحیان بواسطه ناموفق بودن در تجدید میثاق روزانه با مسیح، در واقع به گناه خدمت می‌کنند، هر چقدر هم که از پذیرفتن آن نفرت داشته باشند. آنها چنین استدلال می‌کنند که در واقع، آنها دست‌خوش تجربه طبیعی تطهیر می‌شوند و در واقع همچنان راه زیادی برای رفتن دارند. بنابراین، بجای واگذار نمودن گناهان شناخته شده خود به مسیح و درخواست غلبه بر آنها از وی، در پشت باب ۷ رومیان پنهان شده

که فکر می کنند به آنها می گوید، انجام کار درست، غیر ممکن است. در واقعیت این باب می گوید که انجام کار درست زمانی که فرد در بندگی گناه است، غیر ممکن می باشد اما پیروزی در عیسی مسیح امکان پذیر است.

آیا شما از پیروزی های بر نفس و گناه که مسیح وعده داده است برخوردارید؟
اگر خیر دلیلش چیست؟ شما خود به تنهایی چه انتخاب های اشتباهی دارید؟

۲۳ نوامبر

پنجشنبه

نجات یافته از مرگ

رومیان باب ۷ آیات ۲۱ تا ۲۳ را بخوانید. آیا شما این کشمکش را حتی به عنوان یک مسیحی، در زندگی خود تجربه کرده اید؟

پولس در این آیات، شریعت را با اجزایش با قانون گناه برابر می کند. پولس می گوید «طبیعت نفسانی او بنده گناه بود» (رومیان باب ۷ آیه ۲۵). اما خدمت به گناه و اطاعت از قوانینش به معنی مرگ است (رومیان باب ۷ آیات ۱۰، ۱۱ و ۱۳ را ببینید). از این رو بدن وی - آنگونه که در اطاعت از گناه عملکرد - می توانست به عنوان «بدن این مرگ» توصیف شود.

احکام ذهن احکام خداست، یعنی مکاشفه خدا از اراده او. پولس پس از متقاعد شدن بواسطه روح القدس، با این احکام موافقت کرد. ذهن او مصمم به نگاه داشتن آن احکام بود، اما هنگامی که سعی می کرد نمی توانست زیرا جسم او خواستار گناه بود. آیا کسی وجود دارد که چنین کشمکشی را احساس نکرده باشد؟ شما در ذهنتان می دانید که می خواهید چه کاری انجام بدهید، اما جسمتان مُصرانه چیز دیگری می خواهد.

ما چگونه می توانیم از این وضعیت دشواری که در آن قرار داریم، نجات یابیم؟ رومیان باب ۷ آیات ۲۴ و ۲۵.

برخی متعجب هستند که چرا پولس پس از رسیدن به اوج شکوه در بیان این مطلب که «خدا را به وسیله خداوند ما عیسی مسیح شکر می کنم»، بار دیگر به کشمکش نفسانی که ظاهراً از آن رهایی پیدا کرده است، اشاره می کند. برخی این عبارت شکرگزاری

را بعنوان مطلب تعجب آور زاید در نظر گرفته اند که ارتباطی با موضوع اصلی ندارد. آنها بر این باورند که چنین تعجبی بطور طبیعی با فریاد «چه کسی باید نجات پیدا کند؟»، دنبال می شود. آنها این را پیش از اقدام به بحثی گسترده در مورد نجات با شکوه قرار می دهند (رومیان باب ۸). پولس آنچه را که در آیات قبل بیان کرده است، خلاصه می کند و بار دیگر به مبارزه علیه نیروهای گناه اعتراف می کند.

برخی اظهار می کنند که منظور پولس از «خود من»، «به حال خود رها شدن و خارج نمودن مسیح از صحنه» می باشد. هر گونه که رومیان باب ۷ آیات ۲۴ و ۲۵ درک بشوند، یک نکته باید مشخص باقی بماند: ما اگر بدون مسیح به حال خود رها شویم، در برابر گناه درمانده هستیم. ما با مسیح، زندگی جدیدی در وی داریم، نوعی زندگی که در آن، اگر چه نفس مرتبا قیام خواهد کرد ولی وعده های پیروزی از آن ما خواهند بود اگر آنها را بطلبیم. درست همانطور که هیچ کس نمی تواند بجای شما نفس بکشد یا سرفه کند و یا عطسه کند، هیچ کس نمی تواند بجای شما تسلیم مسیح بشود. تنها شما می توانید این انتخاب را انجام بدهید. هیچ راه دیگری برای بدست آوردن پیروزی هایی که در عیسی به ما وعده داده شده اند وجود ندارد.

جمعه

۲۴ نوامبر

تفکری فراتر: «هیچ ایمنی یا آسودگی یا توجیهی در برابر نقض احکام وجود ندارد. انسان نمی تواند آرزوی این را داشته باشد که در برابر خدا بی گناه باشد و از طریق شایستگی های مسیح با او در صلح باشد، در حالی که به گناه کردن ادامه می دهد.» -

الن جی. وایت، برگرفته شده از مرجع زیر: *Selected Messages, book 1, p. 213*

«پولس از برادران خود میخواهد تا ببینند که قدرت عظیم پرچال منجی آمرزنده گناه به تمامی قوم یهود منزلت بخشید. او همچنین از آنها می خواهد تا درک کنند، هنگامی که مسیح به جهان آمد و به عنوان قربانی انسانی مُرد، الگو با اصل یکی شد. [یعنی آداب تشریفاتی قربانی معبد الگویی بود که به اصل، یعنی مسیح اشاره داشت و وقتی که اصل آمد آنگاه الگو دیگر باید کنار گذاشته میشد - ویراستار]

«پس از اینکه مسیح بر روی صلیب به عنوان قربانی گناه مُرد، احکام تشریفاتی دیگر اجباری نبودند. با این حال این مطلب با احکام اخلاقی مرتبط و با شکوه بود. همه آن دارای نشان الهی بود و قدوسیت، عدالت و درستی خدا را بیان نمود. و اگر منسوخ شدن آن احکام با شکوه بود پس واقعیت زمانی که مسیح آشکار شد و زندگی خود را وقف همه ایمانداران نمود، باید تا چه میزان باشکوه باشد.» - الن جی. وایت، برگرفته شده از: *Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1095.*

سوالاتی برای بحث

۱. «در باب ۷ آیه ۲۵، رسول می نویسد: 'طبیعت نفسانی من بنده گناه است با عقل خود شریعت خدا را بندگی می کنم' این روشنترین آیه هاست و ما از آن می آموزیم که یک فرد (ایماندار) در عین حال، هم به احکام خدا و هم به قوانین گناه خدمت می کند. او در عین حال عادل شمرده شده و گناهکار می باشد (simul iustus est et peccat)؛ زیرا او نمی گوید: 'ذهن من در خدمت احکام خدا می باشد؟' یا اینکه نمی گوید: 'جسم من در خدمت قوانین گناه است؟' اما می گوید: 'خود من'. یعنی، من کامل، خود شخص در این خدمت دو گانه می باشد. به این دلیل او از خدا برای خدمت به احکامش تشکر می کند و برای خدمتگزاری اش به قوانین گناه، تقاضای رحمت دارد. اما هیچ کس نمی تواند در مورد فرد بی ایمان بگوید که او به احکام خدا خدمت می کند. رسول می خواهد بگوید که: می بینید، این همانطور است که من قبلاً گفتم: مقدسین (ایمانداران) در عین حال هم گناهکار و هم عادل هستند. آنها عادل شمرده شدند زیرا به مسیح ایمان دارند که عدالتش آنها را می پوشاند و به ایشان نسبت داده شده است. اما آنها گناهکارند تا جایی که احکام را بجا نیاورند و همچنان هوس های گناه آلود داشته باشند. آنها مانند افراد بیماری هستند که توسط یک پزشک تحت درمان می باشند. آنها واقعاً بیمار هستند اما امیدوارند و شروع به بهبود می کنند. آنها در شرف بدست آوردن سلامتی شان هستند. چنین بیمارانی در صورتی که متکبرانه ادعای سلامتی کنند، رنج بیشتری خواهند کشید زیرا از وخیم شدن بیماری که بسیار وخیم تر می باشد، رنج خواهند برد.» - مارتین لوتر، *Commentary on Romans*, pp. 114, 115. آیا می توانیم با آنچه لوتر در اینجا نوشته است، موافق باشیم؟ دلایل پاسخ خود را در کلاس مطرح کنید.